

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 575/2012
28.02.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву Ђ.Р. из Н.Б., поднетом преко пуномоћника П.П., адвоката из К., за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 13 У. 31287/10 од 01.11.2012. године, уз учешће противне странке Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије и учешће ЈКП "Нискоградња" Ужице, у предмету заштите животне средине, у нејавној седници већа одржаној дана 28.02.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбачена је тужба Р.Ђ., погрешно означеног као Ђ., поднета против решења Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије број Н° 353-02-02119/2009-02 од 12.05.2010. године, којим се у ставу 1. диспозитива даје сагласност на Студију о процени утицаја на животну средину пројекта експлоатације кречњака у лежишту Љ.-Р. на катастарским парцелама број 1387, 1388, 1389 и 1391 КО Љ., на територији Општине ... Ставовима 2-5 диспозитива истог решења су одређене обавезе носиоца пројекта и то да спроведе мере заштите животне средине предвиђене Студијом о процени утицаја, а посебно да повремено врши контролна мерења нивоа аерозагађења, буке и вибрација у радној средини и окружењу – у зони најближих сеоских домаћинстава, на ободу радног подручја, имајући у виду да су најближи стамбени објекти на удаљености од 500 метара од површинског копа, да спроведе програм праћења утицаја на животну средину – мониторинг систем, да испоштује услове надлежних органа и организација означених у ставу 4. диспозитива, да у року од две године од дана пријема одлуке о давању сагласности отпочне са извођењем пројекта, уз назнаку да су решење и предметна Студија о процени утицаја саставни део техничке документације потребне за прибављање дозволе или одобрења за почетак извођења пројекта.

У захтеву за преиспитивање судске одлуке подносилац истиче да је побијано решење донето уз повреду закона и правила поступка, јер се Управни суд погрешно позвао на члан 29. Закона о процени утицаја на животну средину као материјално-правни пропис, који не прописује рокове за подношење тужбе у управном спору, пошто су исти прописани чланом 18. Закона о управним споровима и то 30 дана од дана достављања странци, а не од објављивања управног акта у локалном или другом листу. Указује да је објављено само решење којим се студија одобрава, али није објављена студија, па је садржина исте остала непозната широј јавности. Наглашава да је Управни суд прихватио тужбу као поднету од стране овлашћеног лица, али је одбацио као неблаговремену, рачунајући рок за подношење тужбе од дана објављивања оспореног решења у локалном листу, али при том није направио разлику између обичне и заинтересоване јавности, која као странка има право да покрене поступак преиспитивања одлуке пред надлежним органом. Сматра да му је оспорена одлука морала бити достављена према одредбама Закона о општем управном поступку, јер има својство странке у поступку. Такође, указује да је начин на који је Управни суд рачунао почетак рока за подношење тужбе супротан Уставу Републике Србије и члановима 13. у вези са чл. 6. и 8, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, које гарантују право својине, живота и здравља, а која су угрожена експлоатацијом каменолома противно мерама заштите животне средине. Наглашава да се његова кућа налази само 50 метара од каменолома, а не 500 метара како је то лажно приказано у студији одобреној оспореним решењем, и предлаже да суд захтев уважи, укине побијано решење и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

У одговору на захтев Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије, као правни следбеник Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, истиче да у свему остаје код навода изнетих у одговору на тужбу и предлаже да суд захтев одбије као неоснован.

ЈКП "Нискоградња" у одговору на захтев истиче да је одлука Управног суда правилна а наводи захтева

неосновани и предлаже да Врховни касациони суд одбије захтев.

Испитујући дозвољеност поднетог правног средства у смислу члана 49. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд налази да је захтев за преиспитивање решења Управног суда 13 У. 31287/10 од 01.11.2012. године дозвољен. Ово стога што је захтев поднет Врховном касационом суду против правноснажног решења Управног суда донетог по тужби у управном спору, односно против правноснажне одлуке Управног суда, како је то и прописано чланом 49. став 1. овог закона. Затим, захтев је поднет у правној ствари у којој је, према члану 26. Закона о процени утицаја на животну средину ("Сл. гласник РС" 135/04 и 36/09) у управном поступку била искључена жалба, чиме су испуњени услови за подношење захтева прописани чланом 49. став 2. тачка 3. Закона о управним споровима. Такође, захтев је поднет због повреде закона и повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари, из којих разлога се захтев за преиспитивање и може поднети по члану 49. став 3. Закона о управним споровима.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијаног решења, Управни суд је одлучио као у диспозитиву истог на основу члана 26. став 2, у вези става 1. тачка 1. Закона о управним споровима, јер је нашао да је тужба неблагоприятна.

Оцењујући законитост побијаног решења Врховни касациони суд налази да је решење донето без повреда правила поступка и уз правилну примену одредби Закона о управним споровима на чињенично стање утврђено на јавној расправи одржаној дана 31.10.2012. године пред Управним судом. Ово стога што из списка Управног суда 13 У 31287/10 произлази да је тужени орган у складу са чланом 29. Закона о процени утицаја на животну средину у локалном листу В. од 21.05.2010. године обавестио јавност, заинтересоване органе и организације да је донео решење о давању сагласности на Студију о процени утицаја експлоатације кречњака у лежишту Љ.-Р. на означеним катастарским парцелама, који је поднео носилац пројекта ЈКП "Нискоградња", као и да се увид у то решење може извршити на начин и у време означено у обавештењу, уз напомену да се против решења о давању сагласности може покренути управни спор у року од 30 дана од дана објављивања огласа. Имајући у виду да је рок од 30 дана истекао 21.06.2010. године и да је тужба у управном спору поднета Управном суду дана 28.12.2010. године, основано је Управни суд нашао да је тужба неблагоприятна и донео побијано решење којим је тужбу одбацио.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је побијано решење донето уз повреду закона, јер се Управни суд погрешно позвао на члан 29. Закона о процени утицаја на животну средину као материјално-правни пропис који не прописује рокове за подношење тужбе, па је нашао да су ти наводи неосновани. Из образложења побијаног решења се види да је Управни суд правилно навео да је обавештење о доношењу решења о давању сагласности на предметну Студију објављено у складу са чланом 29. Закона о процени утицаја на животну средину, а не да је том одредбом одређен рок за подношење тужбе. Чланом 26. став 2. истог закона је регулисано право на вођење управног спора тако што против одлуке о давању или одбијању сагласности на студију о процени утицаја подносилац захтева и заинтересована јавност могу покренути управни спор. Рок од 30 дана за покретање управног спора је правилно одређен од дана објављивања огласа, о чему су заинтересована јавност, као и подносилац захтева, обавештени у огласу, јер то произлази из одредбе члана 29. Закона о процени утицаја на животну средину, и у свему је у сагласности са одредбом члана 18. Закона о управним споровима.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе захтева, па је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање о законитости побијаног решења, јер је то решење донето без повреде правила поступка и уз правилну примену Закона о управним споровима, те је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 28.02.2013. године, Узп 575/2012

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.